

PALIPIECEK (2) *sb m*

N sg pālipiecek (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przyładów).

Ten, kto zajmuje się paleniem w piecu, palacz; też sługa do poślednich prac; mediastinus, proletarius servus *Mącz* (2) : *Mediastinus, Gołotá/ palipiecek/ to yeft sługa którego ku nápodleyfzym poługóm vżywamy. Mącz* 213b, [325]a; [*Calcfactor, ein Einheitzer. P. palipiecek. Volck* 198; *Mediastinus, subst: der geringft diener/ hauřzknecht/ řudler. Pol. nápodlieyfzy řługá/ párobek/ palipiecek. Volck* 361, Qqq].

Synonimy: kalefaktor, palacz, sufleta.

SBu